

Si të arrish mirësjelljen

Shejh Muhamed bin Salih el-Utheimin
Shkoqitur nga *Mekarimul-Akhlak* [f.32.-35]

Përmendëm më herët se mirësjellja ose mund të jetë e pranishme të njeriu natyrshëm, ose kjo mund të instalohet në të [nëpërmjet mësim]. Dhe thamë që mirësjellja e trashëguar është më e mirë se mirësjellja e fituar. Si dëshmi për këtë përmendëm atë çka i Dërguari i Allahut [salallahu alejhi ue selam] i tha el-Exhesh bin Abdil-Kais [radi Allahu anhu]:

“Allahu të ka brumosur [dmth krijuar] në këto dy [cilësi fisnike]”.¹

Kjo edhe për faktin që mirësjellja e cila është e natyrshme, nuk zhduket nga njeriu, kurse mirësjellja që fitohet, mund të largohet nga njeriu në shumë raste, sepse kjo kërkon ushtrim të vazhdueshëm dhe përpjekje të madhe. Kjo, po ashtu, kërkon që njeriu ta kujtojë këtë sa herë që ndodh diçka që ndikon në qenien njerëzore. Për këtë shkak, kur një njeri erdhi te i Dërguari i Allahu [salallahu alejhi ue selam] tha:

“O i dërguar i Allahut, më këshillo”. I Dërguari [salallahu alejhi ue selam] i tha: “Mos u hidhëro”. Njeriu e përsëriti disa herë kërkesën e tij ndërsa pejgamberi vazhdimisht përgjigjej: “Mos u hidhëro”.²

Gjithashtu, pejgamberi [salallahu alejhi ue selam] ka thënë:

“I fortë s’është ai, që mund dhe mposhtë kundërshtarin. Por, i fortë është ai, që kontrollon vetveten në hidhërim”.³

Pra, i fortë s’është dikush që i mund njerëzit dhe i përllan ata, por është ai që “... kontrollon vetveten në hidhërim”. Domethënë, ai përmbahet dhe e ndal vetveten gjatë rasteve kur hidhërohet.

Kontrollimi i vetvetes gjatë hidhërimit konsiderohet cilësi e mirësjelljes. Kështu, nëse hidhërohesh, mos lë që hidhërimi të depërtojë, por kërko shpëtim te Allahu nga dreqi i mallkuar. Nëse je në këmbë, ulu. Nëse ju ulur, shtrihu. Dhe nëse hidhërimi vjen duke u shtuar, atëherë merr abdes, derisa të të largohet.

¹ Ebu Daud [nr.5335]. Ahmed në *el-Musned* [4/206]. Muslim me vetëm pjesën e parë të saj [nr.25 &26]. Dhe et-Tirmidhi [nr.2011].

² El-Buhari [nr.6116] dhe et-Tirmidhi [nr.2020].

³ El-Buhari [nr.6114] dhe Muslim [nr.107].

Njeriu mund ta arrijë mirësjelljen duke e ushtruar vetveten, duke u munduar shumë në këtë dhe duke stërvitur vazhdimisht. Kështu, ai mund të arrijë mirësjellje nëpërmjet njëres nga metodat në vijim.

Së pari, duke reflektuar mbi Librin e Allahut dhe Sunetin e të Dërguarit të Tij. Domethënë, ai duhet të këqyrë tekstet që tregojnë mirësi të ndonjë cilësie të caktuar, me të cilën ai kërkon të cilësohet. Kjo, meqë, kur besimtari sheh ndonjë tekst që lavdëron ndonjë cilësi a veprim të caktuar, ai e zbaton atë.⁴

Pejgamberi [salallahu alejhi ue selam] tregoi për këtë:

“Shembulli i shoqërimit të mirë dhe shoqërimit të keq është si shitësi i parfumit dhe një farkëtar. Shitësi i parfumit ose të shet parfum, ose të jep të nuhatësh dhe merr erë të mirë prej tij. Sa i përket shembullit të shoqëruesit të keq – si farkëtarin – , ai ose t’i djegë teshat, ose merr erë të keqe prej tij”.⁵

Së dyti, Ai duhet t’i shoqërojë ata që njihen për mirësjellje ndërsa qëndron larg atyre që kanë sjellje të keqe apo punë të pakta. Kjo në mënyrë që ky shoqërim të kthehet në një institut edukativ, që i ndihmon atij në arritjen e mirësjelljes. Pejgamberi [salallahu alejhi ue selam] ka thënë:

“Njeriu është në fenë e shokut të tij. Pra, le të këqyrë secili prej jush se kë po e merr për shok”.⁶

Së treti, ai duhet të reflektojë mbi pasojat që vijnë si rezultat i sjelljes së keqe. Kjo, meqë njeriu me sjellje të keqe, përbuzet dhe braktiset. Personi me sjellje të keqe gjithmonë është i përfolur në mënyrë të keqe. Kështu, kur njeriu kupton se sjelljet e këqija e çojnë në krejt këtë, ai do të përmbahet.

Së katërti, ai duhet përfytyrojë një imazh të mirësjelljes së pejgamberit [salallahu alejhi ue selam] dhe mënyrës se si ai do ta përulte vetveten para krijesave, duke qenë i mirë

⁴ Pastrimi i shpirtit s’mund të arrihet veçse nëpërmjet të Dërguarve, siç qe thënë nga Ibn el-Kajjim:

“Pastrimi i shpirtit është më i vështirë dhe më i rëndë sesa shërimi i trupave. Kushdo që pastron shpirtin nëpërmjet ushtrimeve, mundit të madh dhe duke u izoluar – me çka nuk erdhën të Dërguarit – ai është s i i sëmuri që përpiqet ta shërojë vetveten sipas hamendjes së vet. E, ku është hamendja e tij në raport me ekspertizën e një mjeku?! Të Dërguarit janë mjekë të zemrave. S’ka mënyrë tjetër për pastrimin e zemrave përveç mënyrës së tyre, nëpërmjet tyre dhe duke iu bindur atyre. Dhe e lusim Allahun për ndihmë!” [Medarixhus-Salikin (2/300)].

⁵ El-Buhari [nr.2101 dhe 5534]. Muslim [nr.146]. En-Neueui ka thënë:

“Kjo tregon vlerën e shoqërimit me njerëzit e mirë e të drejtë, ata që kanë fisnikëri, mirësjellje, devotshmëri, dijeni e edukatë të mirë. Po ashtu, kjo tregon ndalimin për shoqërimin me njerëz të këqij, me bidatçinj e me ata që përgojnë njerëzit apo janë të ligj, etj.”

⁶ Et-Tirmidhi [nr.2378], i cili ka thënë që është *hasen sahih*. Ebu Daud [nr.4833]. Ahmed në *el-Musned* [2/303, 334]. U cilësua si *hasen/i* shëndoshë nga shejh Albani në *Sahihul-Xhamij es-Saghir* [nr.3545] dhe *Silsiletul-Ahadith es-Sahihah* [nr.927].

me ta, duke i falur ata dhe duke duruar dëmin e tyre. Kështu, nëse njeriu përfytyron karakterin e peygamberit dhe faktin që ai ishte më i miri ndër njerëzit dhe më madhështori ndër ata që adhurojnë Allahun, ai do të perceptojë një imazh modest të vetvetes dhe, në këtë pikë, ndikimi nga ushtrimi i arrogancës do të thyhet dhe kjo do të bëjë atë me mirësjellje.